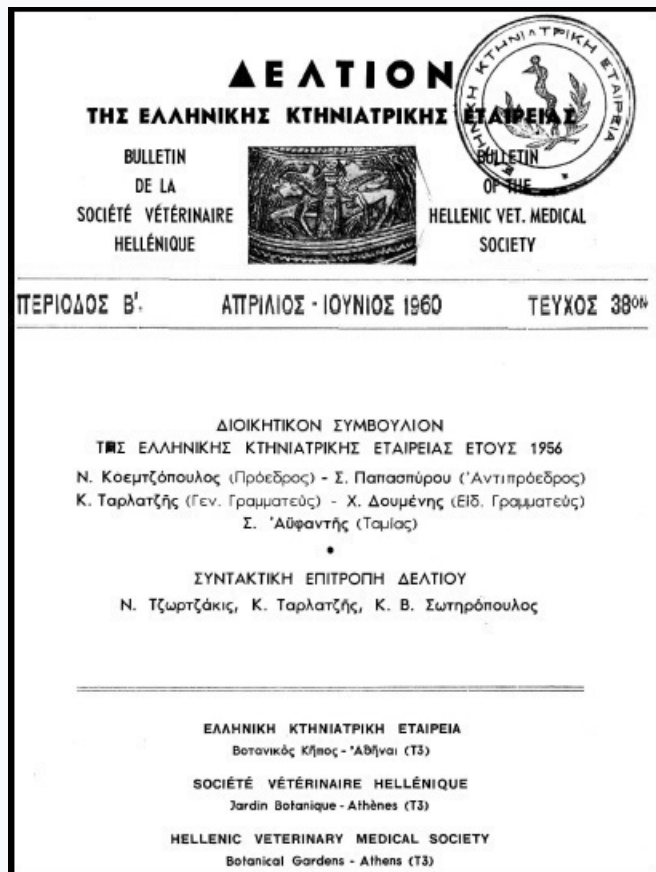

Journal of the Hellenic Veterinary Medical Society

Vol 11, No 2 (1960)

Ο ΚΤΗΝΙΑΤΡΟΣ ΕΝΩΠΙΟΝ ΤΟΥ ΠΡΟΒΛΗΜΑΤΟΣ ΤΗΣ ΖΩΙΚΗΣ ΠΑΡΑΓΩΓΗΣ

A. de VUYST

doi: [10.12681/jhvms.17826](https://doi.org/10.12681/jhvms.17826)

Copyright © 2018, A. de VUYST

This work is licensed under a [Creative Commons Attribution-NonCommercial 4.0](https://creativecommons.org/licenses/by-nc/4.0/).

To cite this article:

de VUYST, A. (1960). Ο ΚΤΗΝΙΑΤΡΟΣ ΕΝΩΠΙΟΝ ΤΟΥ ΠΡΟΒΛΗΜΑΤΟΣ ΤΗΣ ΖΩΙΚΗΣ ΠΑΡΑΓΩΓΗΣ. *Journal of the Hellenic Veterinary Medical Society*, 11(2), 71–74. <https://doi.org/10.12681/jhvms.17826>

δὲν παρεσκευάσθη εἰσέτι ἀποτελεσματικὸν κατ' αὐτῆς ἐμβόλιον, συνιστᾶται ἢ δι' ὀρροδιαγνωστικῶν μεθόδων ἀνίχνευσις τῶν προσβεβλημένων, ἢ ἀπομάκρυνσις ἢ, κατὰ προτίμησιν, ἢ θανάτωσις τούτων καὶ ταυτοχρόνως ἢ ἐφαρμογὴ αὐστηρῶν μέτρων ἀπολυμάνσεως· σημειωτέον δὲ ὅτι διὰ τὴν ἐξυγίανσιν τῆς ἐκτροφῆς ἢ δι' ὀρροσυγκολλήσεως ἐξέτασις δέον νὰ συνεχίζηται μέχρις οὗ οὐδεις χοῖρος νὰ ἀντιδρᾷ θετικῶς.

Τὸ Δελτίον τῆς Ἑλληνικῆς Κτηνιατρικῆς Ἑταιρείας θεωρεῖ ἑαυτὸ εὐτυχές, διότι φιλοξενεῖ ἄρθρον τοῦ διακεκριμένου συναδέλφου Dr. A. De Vuyst, Καθηγητοῦ τῆς Κτηνιατρικῆς Σχολῆς τῆς Louvain καὶ Προέδρου τῆς Διεθνoῦς Ὀμοσπονδίας Κτηνιάτρων Ζωοτεχνῶν.

Τὸ ἄρθρον τοῦτο ἀποδεικνύει διὰ μίαν εἰσέτι φοράν ὅτι ἡ συμβολὴ τῶν κτηνιάτρων εἶναι ἀπαραίτητος διὰ τὴν ἀνάπτυξιν τῆς Κτηνοτροφίας μᾶς χώρας.

Ο ΚΤΗΝΙΑΤΡΟΣ ΕΝΩΠΙΟΝ ΤΟΥ ΠΡΟΒΛΗΜΑΤΟΣ ΤΗΣ ΖΩΪΚΗΣ ΠΑΡΑΓΩΓΗΣ

Ἵ π ὀ

Dr. A. De VUYST

Καθηγητοῦ τοῦ Πανεπιστημίου τῆς Louvain καὶ Προέδρου
τῆς Διεθνoῦς Ὀμοσπονδίας Κτηνιάτρων - Ζωοτεχνῶν.

Ἡ Κτηνιατρικὴ ἐπιστήμη, ἐπωφεληθεῖσα τῶν προσκλήσεων τῆς πρὸς ἀπάσας τὰς κατευθύνσεις ἀλματώδους ἐξελίξεως τῶν ἐπιστημῶν, εἶδεν ὡς συνέπειαν, κατανεμόμενον, οὐ μόνον τὸ ἐπιστημονικὸν της περιεχόμενον, ἀλλὰ καὶ τὰς ἐπαγγελματικὰς της δραστηριότητας.

Οὕτως, διὰ τῆς τροποποιήσεως καὶ τῆς συμπληρώσεως τοῦ προγράμματος ἐκπαιδεύσεως, οἱ κτηνίατροι προσανατολίζονται σήμερον πρὸς τέσσαρας μεγάλας κατευθύνσεις :

1) Τὴν Κτηνιατρικὴν Παθολογίαν σχετιζομένην μὲ τὴν Ἐσωτερικὴν καὶ τὴν Χειρουργικὴν Παθολογίαν.

2) Τὴν Ζωοτεχνίαν σχετιζομένην μὲ νὴν οἰκονομολογίαν τῆς ζωϊκῆς παραγωγῆς.

3) Τὴν Δημοσίαν ὑγίαν καὶ

4) Τὴν ὑγιεινὴν τῶν ζώων.

Ἐναφορικῶς μὲ τὴν ζωοτεχνίαν, αὕτη δύναται νὰ ὑπνδιαρεθῇ εἰς δύο μεγάλους τομεῖς :

α) Τὴν Γενετικὴν, περιλαμβάνουσαν τὴν κυρίως Γενετικὴν, τὴν ἔθνογραφίαν (περιγραφὴν φυλῶν), τὴν Ἐκτιμητικὴν τῶν ζώων καὶ τὴν Βιομετρίαν καὶ

β) Τὴν Οἰκονομολογίαν τῆς Ἐκμεταλλεύσεως τῶν ζώων, περιλαμβάνουσαν ἐπίσης τὴν διατροφήν καὶ τὴν Ὑγιεινὴν τῶν ζώων. Ἡ ὑποδιαίρεσις αὐτὴ ἰσχύει δι' ὅλα τὰ εἶδη τῶν κατοικιδίων ζώων καὶ μᾶς δεικνύει ὅλας τὰς δραστηριότητας τῆς ζωοτεχνίας, ἧτις δέον νὰ χρησιμεύσῃ ὡς βάσις τῆς τεχνικῆς τῆς ἔκτροφῆς τῶν ζώων.

Ἡ Ζωοτεχνία βασίζεται ἐπὶ τῆς βαθείας γνώσεως τῆς βιολογίας τῶν ζώων. Ἡ βιολογία εἶναι μία ἐργαστηριακὴ ἐπιστήμη ἧτις κατέστη σήμερον ἐπιστήμη «συνεργασίας», ἔνθα ἕκαστος προσθέτει ἓνα λίθον, ὅστις δὲ χρησιμεύσῃ διὰ τὴν οἰκοδόμησιν τοῦ ὅλου κυρίου.

Ἡ ἐξέλιξις τῆς οἰκονομολογίας τῆς ἐκμεταλλεύσεως τῶν ζώων δημιουργεῖ ἐπὶ πλεόν, προβλήματα βιολογίας, ἢ λύσις τῶν ὁποίων θεμελιούται ἐπὶ τῆς βαθείας γνώσεως τῆς φυσιολογίας τῶν ζώων. Ἐὰν ἡ ζωοτεχνία ζητῇ τὴν ἀρωγὴν τῶν Κτηνιάτρων διὰ τὴν ἐπίλυσιν τῶν προβλημάτων φυσιολογίας, εἶναι ὑποχρεωμένη νὰ ζητήσῃ καὶ τὴν ἀρωγὴν τῶν βιοχημικῶν, ὧν ἡ ἐπέμβασις εἶναι ἐπέμβασις εἶναι ἀπαραίτητος διὰ τὴν ἐπίλυσιν τῶν δυσκόλων προβλημάτων τῆς Χημείας. Ἡ Ζωοτεχνία καὶ ἡ οἰκονομολογία εἶναι ἐπίσης δύο ἐπιστήμαι αἵτινες συμπληροῦνται ἀμοιβαίως, διότι εἶναι ἀπαραίτητον, ὅπως τὰ ζωοτεχνικὰ προβλήματα ἐξετάζονται ὑπὸ τὸ πρῖσμα τῆς οἰκονομικῆς ἐκμεταλλεύσεως, ἵνα δυνηθῶν καὶ ἀποφέρουν εἰς τὸν κτηνοτρόφον κέρδος ἀνάλογον πρὸς τὴν καταβληθεῖσαν ἐργασίαν καὶ τὰ χρησιμοποιηθέντα κεφάλαια.

Τέλος, μία νέα ἐπιστήμη, ἡ μαθηματικὴ στατιστικὴ, παίζει ρόλον ὁσημέραι σπουδαιότερον εἰς τὴν ἐρμηνείαν τῶν ἀποτελεσμάτων τῆς ἀναλύσεως καὶ τῆς παρατηρήσεως.

Φρονῶ, ὅτι δὲν εἶναι τολμηρὸν ἂν εἶπω, ὅτι ἐν κέντρον ζωοτεχνικῶν ἐρευνῶν ὀφείλει σήμερον νὰ ἀπασχολῇ φυσιολόγους, χημικούς, γενετιστάς, βρωματολόγους, οἰκονομολόγους καὶ στατιστικολόγους εἰς δικαίαν ἀναλογίαν. Ἡ ἐποχὴ τοῦ «ἄνθρωπου—ὄρχηστρα» (τοῦ παντογνώστου) παρῆλθε. Αἱ ἐπιστημονικαὶ πρόοδοι εἰς ὅλους τοὺς τομεῖς εἶναι τοιαῦται, ὥστε καθίστουσιν ἀπαραίτητον τὴν δημιουργίαν μιᾶς «συμφωνικῆς» ἐρευνητῶν, ὅπως ἀκριβῶς ἡ ἐκτέλεσις ἑνὸς μουσικοῦ τεμαχίου, ἀπαιτεῖ τὴν συμμετοχὴν ποικίλων καὶ εἰδικῶν μουσικῶν ὀργάνων, ἵνα ἡ μουσικὴ καταστῇ ἁρμονικὴ.

Ὅμως, μία ἐπιστήμη τόσον εὐρεῖα, ὅπως ἡ Ζωοτεχνία ἐὰν ἔχῃ τὴν πρόθεσιν νὰ τεθῇ ἐπὶ κεφαλῆς τῆς συστηματικῆς καὶ οἰκονομολογικῆς ἐκμεταλλεύσεως τῶν κατοικιδίων ζώων, ὀφείλει νὰ ἔχῃ τὴν μετριοφροσύνην νὰ ἐκπαιδεύσῃ ἑαυτὴν εἰς τὰ νεώτερα δεδομένα, ἅτινα ἐπετεύχθησαν διὰ τῆς παρατηρήσεως καὶ τοῦ πειραματισμοῦ. Ἡ Ζωοτεχνία δὲν ἀνήκει εἰς ἓν μό-

νον ἐπάγγελμα, ἀλλὰ εἰς ὅλα ἐκεῖνα, αἵτινα, τὴν καλλιεργοῦν. Μέχρι σήμερον δὲν κατέστη δυνατόν νὰ δοθῇ εἰς αὐτὴν ἀκριβῆς ὁρισμὸς καθ' ὅτι αὐτὴ ἀπαιτεῖ γνώσεις ποικίλων ἀρμοδιοτήτων.

Ὁ κτηνίατρος κατέστη ὁ ἀπαραίτητος συνεργάτης διὰ τὴν μελέτην τῶν προβλημάτων τῆς ζωϊκῆς παραγωγῆς. Διὰ νὰ πεισθῶμεν περὶ τῆς ἀληθείας αὐτῆς, ἀρκεῖ νὰ παρατηρήσωμεν τί συμβαίνει πέραξ ἡμῶν. Μετ' εὐχαριστήσεως ἀνατρέχω εἰς τὸ ὑπέροχον ἄρθρον τοῦ διακεκριμένου γάλλου συναδέλφου καθηγητοῦ κ. Letard δημοσιευθέντος εἰς τὸ «Zootechnia» τοῦ 1953 τεύχος 3, εἰς ὃ ἀναφέρεται ἀπόσπασμα τῆς διαλέξεως τοῦ γάλλου ὑπουργοῦ τῆς Γεωργίας κ. Laurens, προεδρεύοντος συνεδρίας τῆς γαλλικῆς Κτηνιατρικῆς Ἀκαδημίας, πρὸς τιμὴν τοῦ μεγάλου ζωοτέχνου Baron, ἔχον οὕτω : «... Ἐὰν κανονικῶς εἴμεθα ὑποχρεωμένοι νὰ ἐκθειάζωμεν τὰς ὑπὸ τοῦ κτηνιατρικοῦ κλάδου προσφερθείσας ὑπηρεσίας εἰς τὸν τομέα τῆς καταπολεμήσεως τῶν νοσημάτων τῶν ζώων, θὰ εἴχομεν ἐν τούτοις, λίαν περιορισμένας γνώσεις, ἂν ἐξητάζωμεν τὸ κλάδον αὐτὸν ὑπὸ τὸ πρῖσμα τῆς παθολογίας μόνον. Θὰ ἤθελον, τρόπον τινα, νὰ ὑπενθυμίσω τὸν σπουδαιότατον ρόλον τῶν κτηνιάτρων εἰς τὸν τομέα τῆς κτηνοτροφίας, ἔνθα συναντῶνται πρὸς συνεργασίαν θεωρητικοὶ καὶ πρακτικοί, κτηνίατροι καὶ γεωπόνοι, ζωολόγοι καὶ ζωοτέχνηται...»

Εἰς Γαλλίαν, ἤρξατο ἡ δημοσίευσις ἔργου ἐπὶ τῆς διατροφῆς τῶν ζώων, ὅπερ θὰ ἔχη παγκόσμιον ἀπήχησιν. Ἡ συντακτικὴ ἐπιτροπὴ τοῦ ἔργου αὐτοῦ ἀποτελεῖται ἐκ προσωπικοτήτων, ὧν τὸ κύριον εἰς τὸν τομέα τῆς διατροφῆς εἶναι ἀδιάσειστον, ὅπως τῶν κ.κ. Jacquot, Leroy, Simonnet, Courvoisier, Weber καὶ Le Bars, ἧτοι δύο βιοχημικῶν, δύο γεωπόνων καὶ 2 κτηνιάτρων. Οἱ δύο πρῶτοι τόμοι ἐκτυπωθέντες ἐδημοσιεύθησαν ὑπὸ τῶν κ.κ. Jacquot (βιοχημικοῦ) Simonnet καὶ Le Bars (κτηνιάτρων).

Εἰς τὴν Γερμανίαν, μᾶς προσφέρεται ἕτερον παράδειγμα συνεργασίας. Μετὰ τὸν β' παγκόσμιον πόλεμον ὑπῆρχεν ἐκεῖ ἡ Deutsche gesellschaft für zuchtungskunde. Ὅμως οἱ κτηνίατροι συνεκρότησαν τὴν Deutsche veterinär gesellschaft für zuchtungskunde, ἧτις ἐν τῇ πραγματικότητι ἦτο μία πρόσκλησις πρὸς τοὺς κτηνιάτρους, ὅπως ἐνδιαφεροῦν διὰ τὰ προβλήματα τῆς ζωϊκῆς παραγωγῆς. Μετὰ τριῶν ἐτῶν χωριστὴν ἐργασίαν αἱ δύο αὐταὶ ἐταιρίαι συνενώθησαν ὑπὸ τοῦ ὑπουργοῦ τῆς Γεωργίας καθηγ. Niklas, εἰς μίαν ἐθνικὴν ἐταιρίαν ἧτις κατέστη σήμερον ἡ Deutsche gesellschaft für zuchtungskunde. Τοῦτο ἀποτελεῖ ὠραῖον παράδειγμα, ἀποδεικνύον μίαν εἰσέτι φορὰν, ὅτι ὁ κτηνίατρος ὑφείλει νὰ προσφέρῃ τὴν συνεργασίαν του διὰ τὴν ἀνάπτυξιν τῆς ζωϊκῆς παραγωγῆς τῆς χώρας του.

Θὰ ἠδυνάμην νὰ συνεχίσω τὰ παραδείγματα αὐτὰ διατρέχων τὰς διαφόρους εὐρωπαϊκὰς χώρας, ἃς εἶχον τὴν εὐκαιρίαν νὰ ἐπισκεφθῶ ἀλλὰ τοῦτο θ' ἀπετέλει ἀνιαρὰν ἐπανάληψιν, ἧτις θὰ μὲ ὠδήγει εἰς τὸ αὐτὸ γενικὸν

συμπέρασμα, ὅτι δηλ. ἡ ἀνάπτυξις τῆς ζωοτεχνίας εἰς μίαν χώραν ἔχει ἀνάγκην τῆς συνεργασίας πολλῶν εἰδικότητων καὶ ὅτι ὁ κτηνίατρος συμμετέχει αὐτῆς ἀπαραιτήτως.

Ὅμως ἂν καὶ ἡ ἀνάγκη τῆς συνεργασίας αὐτῆς εἶναι ὀφθαλμοφανής, ἐν τούτοις θὰ ἦτο εἰς ἐμὲ δύσκολον νὰ καταρτίσω τὸ πρόγραμμα συνεργασίας, διότι τοῦτο εἶναι ζήτημα ἔθνικόν, ἐνδιαφέρον ἐκάστην χώραν κεχωρισμένως. Πλέον τούτων ἡ συνεργασία αὐτὴ ὀφείλει νὰ ἐξέλθῃ τῶν ὁρίων μιᾶς χώρας. Ὅφειλομεν νὰ ἐπιτύχωμεν διεθνήν συνεργασίαν μεταξὺ ζωοτεχνῶν, διὰ νὰ συγκρίνωμεν τὰ ἀποτελέσματα τῶν ἐρευνῶν μας καὶ τὰς γνώσεις μας. Τὰ μεγάλα ἔθνη ἔχουν μεγαλύτερας δυνατοτήτας ἀπὸ τὰ μικρὰ τοιαῦτα. Ἐχουν ἐργαστήρια καλύτερον ἐξοπλισμένα εἰς ἃ ἐργάζονται ἰσχυραὶ ὀμάδες ἐξειδικευμένων ἐρευνητῶν, ἅτινα δύνανται νὰ δώσουν ταχείας λύσεις εἰς προβλήματα ἐνδιαφέροντα ὅλα τὰ ἔθνη, ἐνῶ τὰ μικρὰ ἔθνη ἐπωφελοῦνται ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον τῶν ἐρευνῶν αὐτῶν.

Εὐχομαι, ὅπως ὁ κλάδος μας, εἰς ὅλας τὰς χώρας, ἀντιληφθῆ τὸν ῥόλον ὃν καλεῖται νὰ παίξῃ εἰς τὸν τομέα τῆς ἀναπτύξεως τῆς ζωικῆς παραγωγῆς. Ἡ συνεργασία εἰς τὴν ἔρευναν, τόσον ἐπὶ τοῦ ἔθνικου ὅσον καὶ τοῦ διεθνοῦς πεδίου, θὰ συνεπιφέρῃ περισσοτέραν κατανόησιν, περισσοτέραν φιλίαν μεταξὺ τῶν ἀνθρώπων καὶ θὰ συμβάλῃ εἰς μεγαλύτεραν εὐπορίαν.

ΕΠΙ ΜΙΑΣ ΝΕΩΤΑΤΗΣ ΜΕΘΟΔΟΥ ΑΝΙΧΝΕΥΣΕΩΣ ΤΗΣ ΦΩΣΦΑΤΑΣΗΣ ΔΙΑ ΤΟΝ ΕΛΕΓΧΟΝ ΤΗΣ ΠΑΣΤΕΡΙΩΣΕΩΣ ΤΟΥ ΓΑΛΑΚΤΟΣ

Ἵπὸ

ΑΓΓΕΛΟΥ ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΥ -- EMMAN. ΣΚΟΥΛΑ

Κτηνιάτρων - Μικροβιολόγων

Τοῦ Κτηνιατρικοῦ Μικροβιολογικοῦ Ἰνστιτούτου Ἵπ. Γεωργίας

Τὴν σημερινὴν ἐποχὴν εἶναι γενικῶς παραδεδεγμένη ἀνὰ τὴν ὑφήλιον ἡ ἀνάγκη τῆς παστεριώσεως τοῦ γάλακτος πρὸς περιφρούρησιν τῆς δημοσίας ὑγείας ἐκ τῶν νόσων τῶν μεταδιδομένων εἰς τὸν ἄνθρωπον ἐκ τῆς βρώσεως μεμολυσμένου γάλακτος.

Ἐν τούτοις ἂν καὶ ἡ παστερίωσις ἀποτελεῖ πλέον ἀσφάλειαν διὰ τὴν ὑγίαν τοῦ ἀνθρώπου, ὅταν αὕτη ἐκτελεῖται κανονικῶς, πρέπει νὰ ἐνεργεῖται τακτικὸς καὶ συστηματικὸς ἔλεγχος αὐτῆς πρὸς ἀποφυγὴν τυχαίων θλιβερῶν νοσηρῶν περιπτώσεων εἰς βάρος τῆς δημοσίας ὑγείας ἐξ ἀφορμῆς μιᾶς ἀτελοῦς ἢ κακῆς παστεριώσεως ἢ καὶ νοθείας συχνάκις τοῦ παστεριωμένου γάλακτος δι' ὑπόπτου νωποῦ τοιούτου.

Ὁ ἔλεγχος τῆς παστεριώσεως τοῦ γάλακτος ὀφείλεται εἰς τὰς ἐργα-